

MAGYAR CSOPORTPSZICHOTERÁPIÁS EGYESÜLET
HUNGARIAN ASSOCIATION for GROUP PSYCHOTHERAPY

H – 1121 Budapest, Szilassy út 6., Hungary

☎ (36) 1/156-8044

(banking account number) MIB 217-98292/6659992

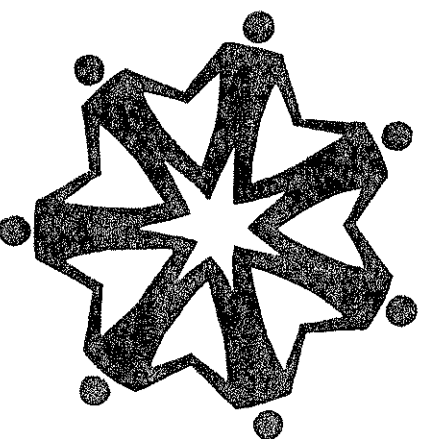
vezetőségbeads
SZÖNYI Gábor
KISS György Ádám
DEVALD Péter
BLUMEL Zsolt
FÖNYÖLONA
SAFRÓ Erika
SZABÓ Péter

elöljáró
titkár/szekretár
pénztáros/vezetőszerkesztő

CSOPINFO

A Magyar Csoportpszichoterápiás Egyesület

TÁJÉKOZTATÓJA

2. szám

Szerkesztő: Bokor László

1990. november

SZERKESZTŐI MEGJEGYZÉSEK

A CSOPINFÓ második számában több érdekes és rendhagyó beszámolóknak adtunk helyt. Béres György az Angol Csoportanalitikus Egyesület évi tudományos konferenciáján vett részt többödmegával Magyarországról. Nem csak a rendezvény tudományos programjából ad ízeiltöt, hanem utazásuk technikai nehézségének szellemes megoldásáról is mesél.

Dévald Péter renckivül színvonalas debreceni rendezvényről hozott hírt, Harmatta János és Blümel Ferenc pedig a német nyelvterület csoportpszichoterápiás eseményeiről, és ezek magyarországi vonatkozásairól számolnak be. Harmatta János "A törvény hatalma a terapeutaéért" című workshopról írt beszámolója tulmutat a csoportpszichoterápián, és - véleményem szerint - minden, a pszichoterápiában érdekelte szakember számára izgalmas olvasmány.

Elindítjuk első rovatunkat "Nemzetközi kitekintő" címmel. E rovatban minden számban más és más ország csoportterapeutája mutatja be hazája csoportpszichoterápiás szakmai életét: az egyesületet (egyesületeket) és az intézetet; ezek strukturális felépítését, kapcsolatait, munkamegosztását, valamint terápiás és kutatási tevékenységeik problémáit vagy érdekeségeit. A rovatot John Salverdy Kanadáról szóló cikke indítja. A következő CSOPINFÓ-számokban Görögországról, Jugoszláviáról és Németországról szóló tájékoztatókat tervezünk megjelentetni.

A következő - harmadik - számban remélhetőleg elindítjuk második rovatunkat "Osztályok, csoportok, terapeuták" címmel. Munkáról, nehézségekről, szakmai megbecsültségről és annak hiányáról szólnak majd ezek az írások. Azoknak a beszámolóit várjuk, akik nehéz körülmények között csoportoznak, akiknek gyakran naponta küzdelmeket kell vívniuk szakmai környezetükkel, hogy csoportjukat fenntarthassák. E kollégák munkahelyeiken általában az átlagtól eltérőt, nem egyszer a "deviánst" képviselik. A rovatban töltendő megjelenéssel lehetőséget szeretnénk biztosítani számukra arra, hogy szorosabban kötődhessenek csoportpszichoterápiás vonatkozathási csoportjukhoz, és ezt a nyilvánosság előtt is felmutathassák.

Továbbra is arra bízatom az olvasókat, hogy a CSOPINFÓ-ra és az Egyesület működésére vonatkozó javaslataikkal, írásaikkal jelentkezzenek nálam. Címem a régi: 1121. Szilassy út 6. Tel: 1568-044.

Bj - Lőrinc

B E S Z Á M O L Ó K

BÉRES GYÖRGY: Beszámoló az Angol Csoportanalitikus Egyesület éves tudományos konferenciájáról
mágyos konferenciájáról

Az Angol Csoportanalitikus Egyesület 1990. május 18-21 között tartotta éves tudományos konferenciáját, amelyen meghívotként tiszteketen vetünk részt Magyarországról. A meghívást a londoni Csoportanalitikus Intézet magyarországi kiképző csoportja kapta. Utazásunkat a Soros-Alapítvány és a British Council of Group Psychotherapy támogatta.

A kezdeti laza szervezkedést követően az indulás közelédekével felszaporodtak a tennivalók. A legtöbb fejtörést a szűk utköltiség-keret okozta. Számításaink szerint Ibbagazdaságosabbnak a Kisbusz ígértkezett. Így dízel Ford-transzittot béreltünk, mely fogassztásával és megbízhatóságával jó szolgálatot tett.

Első nap Münchenig mentünk, a második napra esett az út hosszabbik szakasza (München-Gale: 1050 km): Éjszaka keltünk át a csatornán és délelőtt érkezünk meg Londonba. Szálláshelyet a Csoportanalitikus Intézetben, Marika Dentonnál és Tom Ormeynnél kaptunk.

A konferenciát este fél nyolckor nyitották meg a londoni egyetem Logan Hall-jában, Murray Cox előadásával: "The Group as Poetic Playground, from Metaphor to Metamorphosis" (A csoport, mint költői játéktér; metaforától a metamorfózisig). Az előadás érdekes volt és hatásos, amit tovább növelt, hogy ismert színészno tolmácsolásában hallottuk azokat a Shakespeare-idézeteket, amelyekre az előadó hivatkozott. Murray Cox körzeti orvosként kezdte pályáját, majd érdeklődése a csoportok felé fordult. Jelenleg a Broadmoor-ban dolgozik, börtönkórházban, ahol a bírósági ítélet alapján kezelnek pácienseket, akik nagy része súlyos bűncselekményt elkövetett pszichotikus.

Este 10-kor kezdődött az állófogadás a Csoportanalitikus Intézetben (Institute of Group Analysis). Az Intézet Daleham Garden-ben, a Jung Intézettel közösen bérel házat. A Csoportanalitikus Intézet és a Csoportanalitikus Egyesület összehangolja munkáját, az előbbi fő feladata a képzés megszervezése.

A konferencia másnap a Csoportanalitikus Intézet Daleham Garden-i színházban folytatódott "study day" formájában. A vitaindító előadást Jonathan Pender tartotta, "Conductor or Director, Transitional Space in Psycho-

therapy and in the Theatre" (Vezető, vagy rendező. Átmeneti tér a pszichoterápiában és a színházban). A számos irodalmi- és színművekhez kapcsolódó asszociációt előhívó vitát, megbeszélést Wooster és Zinkin vezették. A délutáni programot workshopok alkották.

A következő napon (május 20.) délelőtt tartotta a Group Analytical Society éves közgyűlést, délután pedig az EGATIN képviselői a csoportanalitikus kiképzés tartalmi és módszertani kérdéseiről tartottak megbeszélést.

A konferencia sűrű programjából most csak azokat ismerttem, amelyeken keresztül képet lehet alkotni az angliai csoportanalitikus elemzések hangsúlyosabb területeiről.

Maradék szabadidőnkben ismét hasznosnak bizonyult a Kisbusz. Lehetővé tette, hogy ne csak a londoni nevezetességeket keressük fel (British Museum, National Gallery, Tate Gallery, Freud Museum stb.), hanem ellátogathattunk Dél-Angliába, Steyningbe is.

Május 26-án indultunk haza, és 28-án reggel érkezünk meg Budapestre. E nagyszertű utazás megszervezéséhez nyújtott sok segítségért és a londoni vendégszeretért, támogatásért ezúton is szeretnénk köszönetet mondani Marika Dentonnak és Tom Ormeynnak.

DÉVALD PÉTER: Beszámoló a Debreceni Akadémiai Bizottság mentálhigiénés munkacsoportja, a Hajdú-Bihar megyei Tanács Dr. Kenéz Gyula Kórház pszichiátriai osztálya, valamint a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Tanács Kórház I. pszichiátriai osztálya által rendezett tudományos ülésről.

Az 1990 június 1-én, Debrecenben megtartott egéznapos konferencia a "Csoportok a pszichiátriában" címet kapta.

Néhány évvel ezelőtt még elképzelhetetlen lett volna egy ilyen konferencia megrendezése Debrecenben. Az, hogy erre mégis sor kerülhetett, bizonyítja azt az örvendetes tény, hogy Budapesten és vidéken egyaránt alapvető szemléletváltás indult meg a pszichiátriában. A pszichózisok pusztán biológiai szemléletű megközelítése, mely a kezelést is erre az alapra korlátozta, sokáig egyeduralnokodónak számított. Az ES és a gyógyszerekes beavatkozások mellett legfeljebb a "megtört vendég" szerepét kapták

a szocio- és pszichoterápiák; nem volt kivétel a csoportpszichoterápia sem. A konferencián kilenc előadás hangzott el, melyek mindegyike meggyőző erővel mutatta be, hogy a csoportpszichoterápiás módszer nem csak a neurotikusok, hanem a pszichikusok kezelésében is kezdő, megtalálni az öt megillető, méltó helyet.

Berecz György főigazgató főorvos megnyitó beszédét két elméleti előadás követte: A meghívott előadként jelenlévő Süle Ferenc a kommunikatív mediátorok és a szimbolikus transzformáció szerepéről beszélt a pszichikus csoportjában, melyből képet kaphatunk a pszichikus gondolkodási sajátosságairól, legfőképpen arról a zavarbaejtő kettősségről, melyet a paradox-kommunikáció eredményez.

Ezt követően Vas József az elmesztályon előforduló "Holisztikus csoportdinamikáról" fejtette ki nézeteit, kiemelve az akut pszichotikus állapotokban megnyilvánuló ellenállási formákat. Előadását, mely átfogta a témájába vágó legkorszerűbb pszichoanalitikus elméletek aspektusait, feltétlenül megjelentetésre javasolnám.

Az elméleti témák után az előadások a pszichotikusokkal végzett csoport-pszichoterápiás munka gyakorlati tapasztalataival foglalkoztak. Melion József és Szabó Edit a pozitív csoporthatásokról; Wildmann Mária a pszichotikus kiscsoportokkal szerzett tapasztalatairól; Molnár Éva, Paluska Éva és Varga Koritár Lászlóné pedig arról számoltak be, hogy hogyan tárul fel a pszichotikusok világa a csoportban.

Ebéd után Szabó Edit és Munkácsi Ildikó a dramatikus mese-csoport jellegzetességeit mutatták be. Őket Feketéne Bajzák Margit követte, aki az elmé-szociális otthon perspektívájából tárgyalta a pszichoterápia árnyoldalait.

A befejező két előadásban izgalmas esettanulmányok hangzottak el Szatmári Éva és Gyulaváriné Legoza Vilma tolmácsolásában.

Az előadásokat az üléselnökök - délelőtti Süle Ferenc, délután Szőnyi Gábor - vezetésével megbeszélés, vita követte.

Véleményem szerint valamennyi előadó a munkájával kapcsolatos nagyfokú lelkesedésről, komoly gyakorlati felkészültségről és széleskörű elméleti tájékozottságról tett tanúbizonyságot, ami a kiváló szervezés mellett - mely Kiss Sándor főorvos munkáját dícséri elsősorban - igazán élvezetessé

és tanulságossá tette ezt a napot. Nagyon bizom abban, hogy további helyi kezdeményezések keretében még több hasonló konferencián vehettek részt.

BLÜMEL FERENC: Beszámoló a csoportpszichoterápia és csoportdinamika 3. európai kongresszusáról (egyben az IACP I. Európai Regionális Kongresszusa) Helyszín: Budapest.

A kongresszust a német, osztrák, svájci csoportpszichoterápiás és csoportdinamikai társaságok (DAAG, ÖAGG, SGGG); az egykori NDK Dinamikus Csoportpszichoterápiás Szekciójá; és a Budapesti Csoportanalitikus Intézet (CSAKIT) szervezte, magyar részről Harmatta János és Szőnyi Gábor vezette, munkatársak komoly erőbevetésével.

A kongresszus lehetőségét adott az NDK-NSZK szakember-találkozó mellett kb 50, főként Oroszországból; a Balti államokból; de más régiókból is érkező kelet-európai szakemberek részvételére is. Talán ők profitálhattak legjobban az előkongresszus háromnapos sajtóintézmény demonstrációs csoportjai nagy választékából.

A magyar csoportozók kedvezményes áron vehettek (volna) részt, de annak ellenére, hogy a programot az egyesületi tagoknak időben szétküldte az egyesület vezetősége, nem láttam a programban kinyomtatott szereplőknel több magyar résztvevőt (18 személy).

A kongresszus német nyelvű volt. Témája szakmailag, politikailag és a társadalmi szemlélet oldaláról is nagyon izgalmas, érdekes, és egészen aktuális volt: Hatalom és erőszak a (terápiás?) intézményekben.

A plenáris ülések, szubplánumok és műhelybeszélgetések a hatalom és erőszak intézményi kontextusa (beleértve a terápiás iskolákat, a képzést, a terápiai berendezkedést, a munka és a szervezetek, a politikai intézmények világát, a kutatást, stb.) a tünet és a világkép kezelése témakörében nagy három elméleti információt, kreatív gondolatot, gyakorlati tapasztalatot, életélményt dolgoztak fel igazán jó légkörben, a XI. kerületi MSZP Választási Központtól délelt kongresszusi helyszínén. Tartalmi ismeretesse nem megyek bele. Inkább javasolom, hogy a témát magunk is vegyük elő csoportegyesületi vitasestjeinken.

HARMATTA JÁNOS: Beszámoló "A törvény hatalma a pszichoterapeutáért" című workshopról

A Budapesten megtartott 3. Európai Csoportpszichoterápiás és Csoportdinamikai Kongresszus egyik workshopja volt a fenti. Azért érdemes talán külön is beszámolni róla, mert a téma napjainkban számunkra is fokozott aktualitással bír.

Végig nagyon heves, emóciókkal tüzdejt diszkusszió volt, annyira élénk, hogy sértődések is előfordultak amiatt, hogy valaki nem jutott szóhoz. Osztrák és német résztvevők azok a kollégák voltak jelen, akik felelősen képviselik és intézik a betegbiztosítással kapcsolatos szakmai kérdéseket.

Az érdeklődés előterében az osztrák pszichoterápiás törvény állott. Ennek a hosszabb időn át elköszített törvénynek tanulságos a története. Nem annyira külső ellenállás hátráltatta a létrejöttét, hanem a szakmán belül hosszabb ideig tartott, amíg az egyes pszichoterápiás irányzatok, konkurráló műhelyek között létrejött a konszenzus. A törvény lényege, hogy nem csak orvosi, illetve klinikus végzettségűek számára teszi lehetővé a pszichoterapeuta fokozat megszerzését és a tevékenység gyakorlását, hanem ennél szélesebb körben is. De: 3000 órán felüli óraszámban írt elő pszichoterápiás képzést, kiképző intézet javaslatára szükséges, és a legmagasabb szinten (a szövetségi kancellár hatáskörében) tartja nyilván a pszichoterapeutákat. Fontos tudni, hogy Ausztriában a betegbiztosító mind a mai napig nem téríti a pszichoterápiát. Az osztrák kollégák következő lépése a betegbiztosítóval folytatandó tárgyalás.

A német betegbiztosítási rendszer 20 éve kiterjed a pszichoterápiákra is, a biztosítók 100 %-ban térítenek, de csak néhány, fontos, elterjedt terápiás elmélettel rendelkező pszichoterápiás eljárást. Tudnivaló, hogy az NSZK-ban az analitikus irányzat tudta először tudományosan, hosszú katamnesztikus vizsgálatokkal igazolni hatásosságát. Sokan kifogásolják viszont az NSZK-beli biztosítók gyakorlatát a pszichológusok ún. delegált magánpraxisáról. Ez lényegében formális (és ez a kritika alapja) orvosi felügyeletet jelent, az orvos mintegy "delegálja" a terápiát. Újabb kidolgozták az ún. "pszichoterápiás irányelveket", amely rögzíti a pszichoterápiás paraméterek néveljüket (pl. az ülések minimális időtartamát). A hosszú terápiás eljárások biztosítói finanszírozásához szakértő

vélemény beszerzése kell, ezt a biztosító intézi. Nagyon helyesen pszichoszomatikus alapállítás címen sok kis, rövid idejű pszichoterápia, pszichoterápiás tanácsadás helyet kapott a térítendő eljárások között. 1983 és 1988 között az NSZK-ban a pszichoterapeuták száma több mint kétszeresére emelkedett, ezen belül a pszichológus pszichoterapeuták száma meghatározozódott. Érdemes, hogy a pszichoterápiára eső költségterületek legnagyobb tétele messze nem az analitikus terápiák (holott a relatíve magasabb díjtételek miatt ezt feltételezhetnénk), hanem a pszichiatriai gyakorlatban végzett, relatíve alacsonyabb díjtételű, általános pszichoterápia. Az orvoslásra fordított összes biztosítói kiadás tételei között a pszichoterápia részesedése mindent egybevéve sem éri el az 1 %-ot. Tekintettel arra, hogy a pszichoterápia milyen széles néprétegeket érint, ez mégis viszonylagos olcsósága mellett szól.

Magyar részről ismertettem a pszichoterápiás tevékenység-kataszterrel kapcsolatos munkákat és egyeztetéseket, ez nagy érdeklődést váltott ki, az osztrákok szeretnék lefordítani németre. Tavasszal művészeti műeghívásra tevékenységkataszter készült, hogy a pszichoterápia, mint önálló medicinális ág megjelenhessen a gyógyító tevékenységek sorában. A katasztert pszichiátriai- és pszichológiai kollégium vitatta meg, ennek alapján indult egy reformkísérlet; az egyes pszichoterápiás társaságok részéről megvitatása folyamatban van. A Magyar Csoportpszichoterápiás Társaság vezetősége levélben mind koncepcionálisan, mind pedig szakmai részleteiben egyeztetést fejezte ki.

A pszichoterápia törvényi szabályozásával foglalkozó nemzetközi munkacsoportban felmerült a kölcsönös folyamatos tájékoztatás és együttműködés szükségessége, valamint annak igénye, hogy közjellésnek egymáshoz az egyes országokon belüli szabályozások, felkészülésük a nem túli távoli jövőre, amikor az egyesült Európa országainak kompatibilis pszichoterápiás betegbiztosítási szabályozása lesz. Ennek kialakításában a régebbi hagyományokkal rendelkező országoknak biztosan kiemelt szerepe lesz.

HARMATTA JÁNOS: Beszámoló az NDK, Berlini 3. Nemzetközi részvételű, Dinamikus Csoportpszichoterápiás Szimpóziumról 1990. szeptember 25-27.

Közvetlenül a budapesti 3. Európai Csoportpszichoterápiás és Csoportdynamikai Kongresszus után került sor, még az NDK Berlinben a hazai saját csoportpszichoterápiás szimpózium megrendezésére. Ezen a szimpóziumon az eddigi NDK előírásoknak megfelelően csak néhány külföldi szokott résztvenni, most első alkalommal volt olyan nagy a külföldiek aránya, hogy igazi nemzetközi mezőny jött össze. Budapestről a nemzetközi csoportpszichoterápiás vezetők nagy része egyenesen Berlinbe utazott. Sajátos módon éppen közülük többeknek nem sikerült elutazniuk Budapesttől, egymástól függetlenül, különböző módon, de lekésték a vonatot, a repülőt.

Berlinben a "Csoport jelentősége az ember fejlődésében" volt a fő téma, de igazából véges-végig a belnémet téma futott, a nyugati- és keleti kollégák álláspontjainak egyeztetése, a múlt értékelése és a becsatlakozás aktuális kérdései.

A hangulat általában igen nyomott volt, inkább temetés-jellegű, sokan érezték úgy a kelet-német kollégák közül, hogy a változás nagy vívmánya elvészben van, egy új rendszerben fognak élni, ami jobb a réginél, viszont kétszen kapják, nincs lehetőségük résztvenni az alakításában; minden a fejük felett dől el. Szakmailag az elzártság után a hirtelen megértetetés a nyugati mezőnyben, esetenként komoly féltelmeket, sőt egzisztenciális problémákat is okoz. Két fő előadásban is korrekt, kritikus és önkritikus elemzés hangzott el az NDK specialitás, az intendált dinamikus csoportpszichoterápiáról. Ebben a számvetésben nagyfokú érettségről tettek bizonyosságot.

Magyar résztől két előadás hangzott el. Gádoros Júlia "Rossz bánásmód a szülőkkel" című fiatal páciensek szülőkkel szembeni agressziójáról beszélt, Göncz Kinga pedig a tündérhegyi önszolgált csoportokról számolt be.

A szimpózium egyben a régi nemzetközi dinamikus kiképző csoportok "érett-ségi találkozója" is volt.

A keleti kollégák ezennél a nyugatnémet megbiztosítói tarifák kb. felet kapják majd terápiss munkájukért. Ez részben azzal függ össze,

hogy az NDK-ban országosan is alacsonyabbak a munkabérek, mint a nyugati fejen. Többben próbálkoznak magánpraxissal. A munkahelyek általában bizonytalanok. A berlini Neuroziskutató pl. minden erőfeszítés és nemzetközi híre ellenére megszüntetés elé néz, mivel a biztosító, mely átveszi a rendelőintézetet, nem finanszírozza a kutatói státuszokat. Amennyire ott van a nyugati fél segítősége államiag, annyira hiányzik ez az egyének és az egyes intézmények szintjén.

Ugyancsak szomorú hírt hallottunk Krakóból is. A Jagelló Egyetem Pszichiatríai Klinikájának pszichoterápiás részlege helyet keres, mivel a házati, ahol voltak, eladták a fejük fölül.

A szimpózium így erősen kötődött a külső realitáshoz, nagyon érződött, hogy a kelet-európai változások vihara hogyan érinti és készletti önmegreflexió-ra a szakmát.

A magyar részvételi érdeklődést váltott ki, de érthető módon nem került előtérbe. Kíváncsok, hogy a régi, szocialista típusú együttműködésnek helyett megtaláljuk a kollegiális kapcsolatok új formáit és lehetőségeit.

- - - - -

BOKOR LÁSZLÓ: A csoportanalitikus műhely története

Csoportanalitikus műhely szervezésének ötlete 1988 őszén merült fel. Ambivalensen indult. (Jelen beszámoló is a második változat). A kezdet nem is alakulhatott volna másképpen: manapság majd minden "ügy" magán viseli a "változó kor" jegyeit. Egyesületek tündéklése és bukása, munkacsoportok metamorfózisa, születése, vagy újjászületése hétköznapjaink természetes tartozékaiává váltak.

Először összejövetelünkre 1988 szeptemberében került sor. Ezen Ajkay Klára, Bagotai Tamás, Barcy Magda, Blümel Ferenc, Bokor László, Csuhai Cs. Klára, Erdélyi Ildikó, Fonyó Ilona, Göncz Kinga, Harmatta János, Lovas Zsuzsa, Mészáros Judit, Piszker Ágnes, Safir Erika és Szörnyí Gábor vett részt. "Válogatott" társaság. És mint ilyen, gondolatok, szemlélet, egyéni beállítódások élénk kölcsönhatásának nyújtott kiváló terepet.

Indító célkitűzésünk csoportanalitikus irodalomra épülő szeminariumi anyag összeállítása és önmagunkon történő kipróbálása volt. Távlati

tervként felmerült, hogy az akkor még Csoportpszichoterápiás Munkacsoport három éves szemináriumához negyedik évként csoportanalitikus specializáló szemináriumot kellene kapcsolni, amely a műhelyünk által felolgozott, kipróbált anyagra épülne.

A tematika összeállítása kapcsán kialakult vita jól érzékelteti műhelyünk szemléleti "komplexitását". Mint legfőképpen tag, értékes tapasztalatokkal gazdagsodhattam az éretti hadműveleti tevékenység tárgyköréből. Nézetkülönbségek alapvető kérdések körüli alakultak ki: létezik-e egyáltalán csoportanalízis, van-e körülhatárolható csoportanalitikus módszer, amely jogosult e névre, vagy az egész nem más, mint a pszichoanalizistól kölcsönzött fogalmak alkalmazása a csoportpszichoterápiában. Felmerült, hogy a csoportanalitikus egyesületek (angol, német stb.) nem mások, mint olyan szakmai lobbyk, - akár nemzetközi szinten is - amelyek létük igazolásáért valójában önállóan nem létező elméletrendszerre hivatkoznak. A másik oldalon a csoportanalízis fogalmával díszített zászlót lobogtatók sorakoztak fel.

A vita során kitermelődik a Műhely feladatait. Programunk és célkitűzésünk többször is változott. A menet közben megfogalmazódó új kérdések munkánk többszöri éthangoltságát eredményezték. Ezek alapján három fázisra osztható műhelyünk története: a) a csoportanalízis meghatározása "belülről", b) A csoportanalízis meghatározása "kívülről", c) Önmagunk meghatározása. Az első szakaszban legfőbb törekvésünk az volt, hogy körülhatároljuk a csoportanalízis elméletét és mélyebb ismereteket szerezzünk a csoportanalízis fogalmairól. A következő témakörök kerültek ismeretelésre és elemzésre:

- A csoportanalízis története és mozgalomná válása
- A mátrix elmélet
- A csoportanalízis főbb gondolatköréi
- A csoportanalízis kapcsolata a pszichoanalízissel és a csoportmozgalommal. (Tárlhatók-e markáns szempontok, amelyekben elkülönül ezek elméleti háttérétől?)
- Location kérdése (Hol, és miért éppen ott jelenik meg a konfliktus csoporton belül?)
- Amplifying kérdése
- A lélektani problémák megjelenése a csoportlélektanban
- Specifikus csoportanalitikus gondolatkört igényezünk körülhatárolni

a fogalmak feloldozásával.

A műhelymunka során jelentkezett az az igény, hogy elhelyezzük a csoportanalízist a csoportpszichoterápiákon belül. A fogalmak elemzése nem adott választ arra, hogy milyen viszony van a csoportanalitikus elmélet és más csoportpszichoterápiás elméletek között. A fogalmak elemzése - érdekes módon - nem az elméleti rendszer körülhatárolásához vezetett, hanem sokkal inkább a fogalmak jelentéstartományának feloldódását és a gondolatrendszer határainak elmosódását hozta. Ebben leginkább az játszott szerepet, hogy más csoportelméletek is alkalmazhatók a pszichoanalitikus fogalmakat, és hogy a csoportanalízis fogalmi nem alkotnak önálló, önmagában létező gondolatkört.

E tépelődések során merült fel, hogy eredményes lehet, ha más irányból közelítjük meg a kérdést: Ha nem sikerült "belülről" meghatározni a csoportanalízist, akkor meg lehetne kísérteni "kívülről" körüljárni azt. Ennek megfogalmazásával indult a Műhely munkájának második szakasza. Megpróbáltuk szembeállítani a jelentősebb csoportelméleteket a csoportanalízis elméletével. Sutherland, Lewin, Frieel, Agazarian, Bion és Wolf munkáit elemeztük.

A közös gondolkodás eredményeként kirajzolódott, hogy a csoportanalízis vezető szemlélete tartalmaz központi gondolatot, a mátrix elmélethez szervesen kapcsolódnak a csoportanalízis elméletének többi fogalmi. Sok újat és eredetilt tartalmaz viszonylag összefüggő rendszerben, ugyanakkor kérdéses, hogy önálló egészet képvisel-e a többi csoportelmélettel szemben.

Munkánk harmadik szakaszát a személység jellemezte. Az elmélet után a gyakorlat felé fordultunk. Ennek során csoportvezetői gyakorlati tapasztalatainkat mutattuk be egymásnak. Minden alkalommal más és más számolt be arról, hogy milyen problémákkal, technikai megoldásokkal, "házi igazságokkal" dolgozik a napi csoportpszichoterápiás gyakorlatban. Arra is választ kerestünk, hogy az egyes technikai elemek, megoldási módok mennyire szoríthatók tisztán egy-egy elmélet keretei közé, vagyis a gyakorlat vajon mennyire iskola-specifikus, illetve mennyire keveri ezeknek szempontjait.

Összefoglalva: E kétéves közös munka során nyilvánvalóvá vált, hogy az eddigi csoportpszichoterápiás szemináriumi tematika megfelelő betekintést nyújt a csoportanalitikus irodalomba. Tartalmában és formájában megfeleltethető a nemzetközi gyakorlatnak. Műhelyünk működésével párhuzam-

mosan megalkult a Magyar Csoportpszichoterápiás Egyesület, később pedig a Csoportanalitikus Kiképző Intézet. Remélhetőleg ezek továbbviszik értékeinket.

NEMZETKÖZI KITEKINTŐ

JOHN T. SALVENDY: Csoportpszichoterápia Kanadában

Kanadában a 40-es évek óta alkalmaznak csoportpszichoterápiát a klinikumban. A csoportpszichoterápiának helyi szervezete mindaddig nem volt, amíg az Ontarion Csoportpszichoterápiás Szövetség (OGPA) meg nem alakult Torontóban. A 70-es évek végéig a kanadai csoportpszichoterapeuták nagy része az OGPA által szervezett workshopokon és az Amerikai Csoportpszichoterápiás Szövetség éves konferenciáin vettek részt.

A Kanadai Csoportpszichoterápiás Szövetség 1980-ban alakult meg. Első elnöke a Torontói Egyetemen dolgozó John T. Salvendy volt. Őt a következő elnökök követték: Fern Cramer-Azima a McGill Egyetemről, Montrealból, Roy K. Mackenzie, a Calgary Egyetemről, William Powlis az ontarion Queen's Egyetemről. A jelenlegi elnök Allen Surkis a Montreáli Kórházból. Az elnököket két évre választják.

A kanadai Csoportpszichoterápiás Egyesület átmeneti helyet foglal el a Nyugat-Európában és Amerikában működő egyesületek között. Nagyobb hangsúlyt fektetnek a standard training oktatására, mint az USA-ban, és az egyetemek is nagyobb arányban vesznek részt a kezelésben. Fontos szerepet kap a földrajzi adottság is a nagy távolság és az alacsony népsűrűség miatt. A OGPA-nak kb 250 tagja van, azonban legálább tízszernyi módon használják ezt a terápiás formát a gyakorlatban, eklektikus és pszichodinamikus technikai elemekkel. A OGPA az egyetlen országos szervezet, melynek hitelesített és elfogadott programja van; szabályai, melyek a kiképző program keretében szupervíziót is tartalmaznak. Ezáltal lehetővé válik, hogy az ország különböző részein olyan eklektikus programokat indítsanak, amely igazodik az ott élő lakosság, valamint a tagság

igényeihez. A OGPA az a legfőbb mozgatóerő, amely az éves konferenciákat rendezi és a Newslettert működte. Helyi szervezetei vezetik a kiképző- és munkacsoportokat, szervezik a különböző tudományos üléseket. Pszichológusokon és pszichológusok kívül szociális munkások, pszichológiai gondozók, szocioterapeuták, művész- és táncterapeuták, papok dolgoznak, mint csoportpszichoterapeuták.

A OGPA a korai kezdetektől, megalakulása óta arra törekedett, hogy nemzetközi kapcsolatokat alakítson ki és tartson fenn a csoportpszichoterápiás egyesületekkel és a csoportterapeutákkal szerte a világon. Az általa szervezett éves konferenciákra sok résztvevő és érdeklődő érkezik az USA-ból és Európából egyaránt.

A OGPA következő kongresszusát a festői Ottawában fogják rendezni 1990. október 17-20 között.
(Fordította: Domszlay Judit)

H I R E K

(A konferenciák címét a kapcsolattétel és a levelezés megkönnyítése érdekében angol nyelven közöljük!)

- 2nd PACIFIC RIM REGION CONGRESS - Melbourne, Australia

1991. január 11-14.

Post Congress Workshops 1991. január 16-18.

Információs kapcsolat: Mr. Patrick Martin, Wyet Clinical Meeting Service; P.O.Box 148, Parramatta, NSW 2124, Australia
Tel: (Magyarországról) 0002-635-7144, Fax: 0002-635-2919

- ANNUAL CONFERENCE OF AUSTRALIAN NEW ZEALAND PSYCHODRAMA ASSOCIATION
1991. január 19-20, a 2nd Pacific Rim Region Congress-t követően.
Pre-, Post Conference, Workshop pszichodráma, szociometria és szociodráma témakörökben. Bővebb tájékoztatás a következő címről kérhető:
1991 ANZPA CONFERENCE, P.O.Box 272, Richmond VIC 3121, Australia

- 11th INTERNATIONAL CONGRESS OF GROUP PSYCHOTHERAPY (IAGP)
1992. augusztus 22-28., MONTREAL, CANADA
"LOVE AND HATE: TOWARDS AND RESOLVING CONFLICT IN GROUPS, FAMILIES
AND NATIONS"

Információs kapcsolat közvetlenül: GEMS CONFERENCE SERVICE, P.O. Box
1060, Snowdon Stations, MONTREAL, QUEBEC, CANADA H3X 3Y1
Tel: 485-0855, Fax: 487-6725

Munkacsoporton keresztül: Kiss György Ádám, XII. ker. Nevelési Tanácsadó
XII: Csörzsz u. 51. Tel.: 1551-246

- 1st CONGRESS OF GROUP PSYCHOTHERAPIST OF YUGOSLAVIA WITH INTERNATIONAL
PARTICIPATION, Zágráb, 1991. szeptember 1-5.

THE GROUP SOCIOCULTURES OF EAST AND WEST: ENCOUNTER OR CONFLICT?
Információs kapcsolat közvetlenül: ATLAS KONGRESSNI OD80R
Lastovska 23, 41000 Zagreb, Yugoslavia
Munkacsoporton keresztül: l.: előzőt.

- A IX. Európai Csoportanalitikus Konferenciát 1993. augusztus 29.
szeptember 4. között rendezik meg Heideidelbergban.

Témája: Boundaries and Barriers. A konferencia angol nyelvről.

- A Magyar Pszichiatritai Társaság I. Vándorgyűlését 1990 november 8-9-10-én
rendézi meg Sopronban.

Egyesületünk első közgyűlését 1990. szeptember 28-án tartottuk a Nyéki
uti osztály kupaotermében. A programhoz tudományos ülés kapcsolódott,
amelyen John (János) Salvendy volt a meghívott vendég és előadó. Az
alacsony létszám miatt a közgyűlés nem volt határozatképes, az egyesületi
vezetőség beszámolója elmaradt. Erre a következő alkalommal kerül sor,
1990. december 13-án, (részletesen l.: később.)

JOHN SALVENDY előadása érdekes, új pszichoterápiás területre vezetett
bennünket. Idősekkel folytatott pszichoterápiás munkáját ismertette.

A tizenkét ülésből álló és tizenkét héten át futó ambuláns csoport-
pszichoterápiás kezelések eredményeit illetően számomra a legfőbb újdonság
az volt, hogy megkérdőjelezte azt az egyékként általános véleményét,
mészerint az idősokkal végzett pszichoterápia elakad a rigid jelki struk-
túra és a nehézkes lélektani folyamatok miatt. Munkatársával - tapasztá-
lataik alapján - több fontos technikai változtatást vezettek be, miköz-
ben ezeket integrálták a mélylélektani gondolkodási keretbe.

Előadásának második részében gazdasági és adminisztratív vonatkozásairól
beszélt. Ezt különösen érdekessé tette az, hogy hasonló szempontok
figyelembevételre remélhetőleg Magyarországon sem lesz elkerülhető.
Ez az előadás utáni személyes beszélgetésekben is felmerült, és további
gondolatokat adott a "Hogyan éljünk meg a (csoport)-pszichoterápiából?"
kérdéskörhöz.

Az ülés végén az Egyesület vezetősége John Salvendyt tiszteletbeli
taggá fogadta.

H Í R D E T M É N Y E K

Egyesületünk második közgyűlésére 1990. december 13-én kerül sor
17.30 - 20.00 között a Gyógypedagógiai Főiskolán. A közgyűlés, mely
egyben az elnapolt előző is; így a jelenlévők számától függetlenül
határozatképes; tudományos programmal egybekötött. Vas József vezeté-
sével vitaszt lesz. (Vas József munkájába és kutatási tevékenységébe
bepillantást nyerhetünk Dévald Péter beszámolójából, mely jelen számunk
3. oldalán található).

A vezetőségen belüli szerveződött programbizottság (bővebben l.: előző
számunkat) olyan rendezvénysorozat elindítását tervezi és szervezi,
amely lehetőséget biztosít a csoportpszichoterápiával foglalkozók számá-
ra, hogy közös, sajtóélmény-jellegű programokon vegyenek részt. E ren-
dezvénysorozat néhány vonatkozásában a korábbi Pszichoterápiás Hétvégekre

fog hasonlítani. Az alkalmas helyszín kiválasztása, és a többi feltétel megteremtése folyamatosan van.

A programbizottság örömmel fogad minden javaslatot és ötletet.
(Büjmei Ferenc, 1121. Szilassy út 6., Tel: 1568-044)

A Magyar Csoportpszichoterápiás Egyesület "A csoportpszichoterápia kialakulása és fejlődése Magyarországon" témakörben kutatást tervez. Tárgyi dokumentumokat, esetleges nem publikált írásokat, feljegyzéseket gyűjtünk, továbbá interjúkat készítünk a csoportpszichoterápia hazai úttörőivel és néhány jelenlegi elkötelezettjével.

Aki a források felderítésében segítségünkre tud lenni, illetve aki a kutatás iránt érdeklődik, jelentkezzen a Magyar Csoportpszichoterápiás Egyesület vezetőségénél.

Cím: 1121. Szilassy út 6. Fonyó Ilona - Kiss György Ádám

F E L H Í V Á S I

Kérünk mindenkit, aki újságunk olvasója, híreink tudója szeretne lenni, nézzen utána, hogy eleget tett-e már a csekk befizetésének.

A CSOPINFO -t az egyesületi tagsági díj,
- évi 300.- Ft - befizetése ellenében tudjuk megküldeni, tekintettel a térség gazdasági állapotára.

(Devald Péter pénztáros)